

„IŠMINTINGOS MOTERYS karjeros siekia naujais būdais“

Kalbėjosi
JŪRATĖ BRATKIENĖ

Leonora, gyvenime jums jau teko išgyventi labai daug, esate sukaupusi įvairiausių patirčių. Tiesa, kad tikroji vidinė transformacija įvyko tada, kai patyrėte klinikinę mirtį?

Tai jau buvo vyšnia ant torto (šypsosi). O tortas buvo seniai iškeptas – ne vienus metus ėjau savęs link. Tik po klinikinės mirties manyje tarsi atgijo vidinis suvokimas, tikrasis sąmoningumas. Kelionę į savo širdį pradėjau maždaug nuo 18 metų. Tiesiog išgyvenau beprasmybės jausmą, kuris neturi nieko bendra su amžiumi, – juk yra žmonių, kurie ir sulaukę žilos senatvės nekelia egzistencinių klausimų. Kai man buvo 18, išoriškai mano gyvenimas atrodė nepriekaištingas: buvau graži, mokiausi universitete, apščiui turėjau darbo pasiūlymų... Tačiau viduje jaučiau tuštumą. Vidinis balsas tiesiog šaukė, kad kažkas ne taip. Puikiai pamenu pirmąją sesiją universitete, kai bendrabutyje ruošiausi egzaminams. Pajutau, kad dvasiškai pradedu dusti. Galvojau: jeigu gyvenime yra tik karjera, šeima, pinigai ir mirtis, man gyventi prasčiausiai nebeįdomu. Tada ir supratau, kad iš gyvenimo noriu daug daugiau.

Ir ką tada darėte?

Kai mokiny būna pasiruošęs, visada ateina mokytojas. Ir pas mane jis atėjo. Susipažinau su psichologu mokslų daktaru Igoriu Kalinausku. Jis pirmasis man atvėrė akis ir parodė, kad gyvenimas yra daug platesnis, nei telpa į tradicinę sistemą. O tikrąjį moteriškumą manyje pažadino nuostabi mokytoja Virginija Kalinauskienė. Turėjau pripažinti, kad moteriškumas manyje buvo

Savo svajonių gyvenimą lbisos saloje kurianti asmeninių pokyčių konsultantė **Leonora Blekaitytė**, socialinėse medijose žinoma kaip Leonora Be You, sako, kad konkurencija tarp moterų – atgyvena. „Šiuolaikinės sąmoningos moterys ne konkuruoja, o bendradarbiauja ir gerbia kitas moteris“, – neabejoja ji.

stipriai užrūdijęs. Ką tai reiškia? Buvau visiškai išsižadėjusi savęs. Taip nutinka tuomet, kai moteriai reikia išorinių dalykų tam, kad pasijustų tikra moterimi: ilgų nagų, puošnių drabužių, vyro šalia... Bet tikrasis moteriškumas ima reikštis tada, kai užsipildai meile. Moterys dažnai galvoja, kad meilė sau susijusi su grožio procedūromis ir panašiais išoriniais dalykais. Tai neturi nieko bendra su meile sau. Daug metų įvairiose pasaulio valstybėse dirbau pramogų versle, iš arti mačiau prabangiausių vakarėlių spindesį. Į tokius renginius susirenka labai gražios ir savo išvaizdą puoselėjančios moterys. Nemažai tarp jų buvo tokių, kurios visiškai savęs nemylėjo. Tai matydama kaskart pagalvoda-

vau, kad, jei man skauda žiūrint į tokias moteris, vadinasi, pati dar turiu stipriai padirbėti su savimi. Kai nustos skaudėti, imsiu dalytis meile su kitais. Niekas mūsų nemokė, kaip mylėti save, bet save mylinčias moteris galima atpažinti: jos spindi pasitikėjimu savimi, pagarba savo kūnui, prigimčiai, taip pat visoms kitoms moterims.

Savimi pasitikinčių moterų gyvenime konkurencijai vietos nėra?

Tikrai nėra. Tokios moterys bendradarbiauja su kitomis, mokosi iš jų įvairiausių dalykų ir pačios moko to, ką geba geriausiai. Tarpusavyje konkuruoja, iš kitų juokiasi ir kitas apkalba tik savęs nemylinčios moterys. Konkurencija kyla iš neprite-

klaus, vidinės nemeilės. Tačiau, žinoma, naivu tikėtis, kad visi vieną dieną dvasiškai prabusiame, liausimės konkuruoti ir tik draugiškai bendradarbiausime. Kiekvienam – savas prabudimo laikas. Kai pati pajutau, kad nepatogu gyventi su įkalinta siela, niekas neatrodė baisiau už tokį gyvenimą tarsi mirus. Tiesa, ne visada lengva priimti nepopuliarius sprendimus ir keisti gyvenimą. Nebuvo ir man viskas paprasta, tačiau supratau, kad, jeigu gyvensiu taip, kaip gyvena dauguma, turėsiu tai, ką dauguma turi. Bet man to neužteko. Kalbu ne apie pinigus, o apie vidinį diskomfortą. Kai pradėjau prabusti, pamatė, kad ima vykti stebuklas po stebuklo (šypsosi). Šiandien

padedu ir kitoms moterims tą pat patirti.

Ar paprasta viską derinti – ir realizuoti save profesinėje veikloje, ir rūpintis dvasiniais dalykais?

Kad viskas pavyktų, būtina padirbėti su savimi. O mes pačios renkamės, kuo užsiimti. Kartais prireikia nemažai drąsos, kad pakeistume klaidingus įsitikinimus apie save, įveiktume baimes, kad būtų nesvarbu, ką kiti apie mus pagalvos. Atlaikyti išorinio pasaulio atakas atrodo nelengva, tačiau mes pačios ir leidžiame su mumis elgtis taip, kaip kiti elgiasi. O juk kiekviena moteris turi tiek skirtingų galimybių! Kiekviena esame tokia unikali! Svarbu išsiaiškinti, ar tikrai tai, ką darote, yra jūsų, jus geriausiai atskleidžia. Manau, kad žmonės žengia į naujos kokybės gyvenimą. Tik, kad šiuolaikinės karjeristės per 10 ar keliolika metų pasikeis. Vedliai į naują pasaulį bus dvasingi, išmintingi, sąmoningi žmonės. Vis daugiau moterų pasitikės savimi, spinduliuos grožiu iš vidaus, ne tik išoriniais dalykais. Nesakau, kad išoriškai turime apsieisti. Jokių būdu! Juk ir medaliais sode reikia pasirūpinti. Apkerpėti nereikia, bet išmintis ir meilė turi būti svarbiausi dalykai – tik tuomet visada jausime pasitenkinimą ir spinduliuosime seksualumą. Kodėl vyrai žiūri į jaunesnes? Nes jos – žaismingos, gaivališkos, energingos. Bet tokioms galima išlikti ir sulaukus brandaus amžiaus – ne amžius svarbiausia. Esu dirbusi su įvairaus amžiaus merginomis. Pati buvau jauna, graži, tačiau dabar jaučiuosi kur kas gražesnė ir jaunatviškesnė nei prieš 18 metų. Sąmoningos ateities moterys bus nepavaldžios amžiui, jų grožis priklausys nuo energijos kiekio, per jas tekančios meilės, atjautos, lengvumo. Kai pradėdame savyje sodinti meilės ir pagarbos sodą, jis po truputį ima žydėti.

Ką patartumėte toms moterims, kurios dirba nemėgstamą darbą, bet dar nėra supratę, koks yra jų tikrasis pašaukimas?

Dažnai girdžiu moteris kalbant, kad į mano stovyklą bijo važiuoti, nes reikės viską mesti ir keisti iš esmės (juokiasi). Bet aš mokau esminio dalyko – per meilę pažinti save. O tada pačios moterys ima skleistis, randa atsakymus į joms rūpimus klausimus, jas aplanko mintys, kuo užsiimti toliau. Pirmiausia turime žinoti, kaip išsiravėti piktžolės, išpurenti žemę ir pasėti naujų augalų. Lieka tik nuspręsti, kokių norime labiausiai.

Ar šiuolaikinėms karjeros siekiančioms moterims lengva rasti laiko sau?

Vienoms lengva, kitoms sunku – viskas priklauso nuo to, ar pačios vairuojame savo gyvenimą, ar jis mus. Deivės juk esame visos – ir politikės, ir verslininkės, ir mamos... Yra verslininkių, kurios sukasi materialiajame pasaulyje, rūpinasi savo karjera, augina vaikus ir dar randa laiko sau. Žemai lenkiuosi prieš tokias. Bet taip pat yra moterų, kurios sako, kad atsibodo lenktyniauti su laiku, kurios nori daugiau ramybės. Paradoksas: norint gauti ramybės, prireiks dar daugiau laiko – juk reikės dirbti su savimi. Vieną, įsibėgėjusį, traukinį teks sustabdyti, kitą – išjudinti. Tam prireiks dviejų priešingų energijų. Pati esu iš tų aktyviųjų, galinčių užsiimti daugybe veiklų, bet supratau, kad noriu turėti ne tik tokį gyvenimą, kuris teka per kraštus, bet ir tokį, kuriuo galima mėgautis kiekvieną akimirką. Be galo svarbu dirbant mėgstamą darbą jame ilsėtis.

Kaip moterys dažniausiai iššvaisto energiją?

Moterys iš prigimties turi kaupti energiją. Pirmą ją sukaupiame, o tada iš pertekliaus dalijamės su kitais, bet kartu kaupiame naują. Kai atiduodame daugiau, nei turime, tada išsenkame. Kai moterys nurimsta, pradeda vadovautis intucija, kitaip ima tekėti ir energija. Jei galvos užimtos, širdys užspaustos, nauja energija tiesiog neturi galimybių įtekėti. Taigi labai svarbu tinkamai sudėlioti prioritetus, atsirinkti, kas mūsų, o kas ne. Galite atlikti veiksmingą pratimą: susidarykite sąrašuką, ką

reikėtų padaryti per savaitę ar mėnesį. Į vieną grupę įtraukite veiklas, kurias pavyks atlikti tik pačioms, pavyzdžiui, pamaitinti kūdikį, kitai grupei priskirkite tuos darbus, kuriais galima pasidalyti su kitais, o į trečią grupę tegul keliauja tokie, kuriuos galima pavesti kitiems arba kurių galima išvis nedaryti.

Leonora, ar panašios yra moterys, gyvenančios Lietuvoje ir Ibisijoje?

Ibisa man – tarsi atskiras pasaulis. Saloje gyvena skirtingų religijų, tautų, kultūrų žmonės ir visi vienas į kitą žiūri labai pagarbiai. Įdomu tai, kad, kai buvau verslininkė, turėjau daug pinigų, galvojau, jog tikrai galiu sau leisti gyventi šioje saloje. Tačiau realybė buvo tokia, kad sala manęs tiesiog nepriėmė, – teko ją palikti lygiai 5 kartus. Galėjau atvažiuoti čia dirbti, tačiau gyventi man buvo tarsi neleidžiama. Situacija pasikeitė tuomet, kai įveikiau savo baimes, klaidingus įsitikinimus, netinkamą požiūrį į pinigus. Kai visiškai neturėjau pinigų, tada

harmoningai su gamta. Ibisa mane visada labai viliojo, bet tik tada, kai lioviausi viską kontroliuoti, atsirado vietos magijai ir sala mane įsileido.

Kas labiausiai trukdo moterims pasitikėti savimi?

Viskas prasideda dar vaikystėje, kai formuojasi mūsų asmenybės. Tačiau nereikia nieko kaltinti – nei tėvelių, nei mokyklų. Tiesiog turime suvokti, kioje aplinkoje augome ir kur turime grįžti spręsdami savo problemas. Moterys, sakančios, kad neturi galimybių ko nors sau leisti, pačios stabdo save. Labai svarbu patikėti, kad galime be galo daug (šypsosi). Kuo tikime, tuo ir tampame. Aišku, didžiausi pokyčiai vyksta tuomet, kai pasitraukiame iš savo įprastos aplinkos ir patenkame į aukštų vibracijų erdvę be telefonų, naujų žmonių apsupatyje. O tai, kaip greitai pradėsime keisti gyvenimą, priklausys nuo jūsų. Pokyčiai – natūralus gyvybės ciklas. Gyvenimas tam ir skirtas, kad evoliucionuotume. Kiekvienas pokytis – nuostabi nauja galimybė.

sala mane įsileido (šypsosi). Ap-sistojau vieno kambario butelyje pas ką tik kūdikį pagimdžiusią draugę. Miegojau svečiuose ant sofos. Tuomet supratau, kad ši sala yra be galo ypatinga. Ibisoje žmonės gyvena labai kokybiškai, bet neskaiciuoja, kiek automobilių turi, nesureikšmina užimamų pareigų. Čia nėra amžiaus ribų – anūkai su seneliais gali smagiai leisti laiką tame pačiame vakarėlyje. Šioje saloje gyvena moterų iš viso pasaulio. Jos – kaip deivės, jaučia bendrystę viena su kita, nori dalytis, yra laisvos, mylinčios, gyvena

Kas jums teikia didžiausią laimę, kai užsiimate savo veiklą?

Didžiausias atlygis už darbą – matyti, kad kiti žmonės savo viduje prabudo, patyrė džiaugsmą. Jeigu žmogus jau patikėjo savimi, jo nebesustabdys. Visoms moterims labiausiai norėčiau palinkėti būti savimi, pažinti save, net visas tamsiausias, mažiausiai lankomas kerteles. Didžiausia laimė – matyti moteris, kurios save gerbia, savimi pasitiki, jaučia pagarbą ir kitoms moterims ir niekada savęs neišduoda.